

Η Εαρινή Αντεπίθεση των Ιταλών

Ο Ελληνικός Στρατός, ενισχυμένος με μονάδες από ολόκληρη τη Βόρειο Ελλάδα, εξαπέλυσε επίθεση στις 14 Νοεμβρίου, με κατεύθυνση την Κορυτσά. Μετά από σκληρή μάχη στην οχυρωμένη μεθόριο, οι Έλληνες μπήκαν στην Κορυτσά στις 22. Η επίθεση από τη Δυτική Μακεδονία συνδυάστηκε με γενική επίθεση σε ολόκληρο το μήκος του Μετώπου. Ο Ελληνικός Στρατός προέλασε στην Ήπειρο, και μετά από σκληρές μάχες κατόρθωσαν να καταλάβουν τους *Αγίους Σαράντα*, το *Πόγραδετς* το *Αργυρόκαστρο* και τελευταία τη *Χειμάρρα* την παραμονή των Χριστουγέννων του 1940. Είχε πλέον καταληφθεί ουσιαστικά ολόκληρη η Βόρεια Ήπειρος.

Στις 10 Ιανουαρίου 1941, πριν την έλευση της βαρυχειμωνιάς, καταλήφθηκε και το στρατηγικής σημασίας οχυρωμένο πέρασμα της Κλεισούρας. Αλλά οι Έλληνες δεν κατόρθωσαν να προωθηθούν προς το Βεράτιο, ενώ απέτυχε και η επίθεσή τους προς το λιμάνι της Αυλώνας. Στη μάχη για την Αυλώνα, οι Ιταλικές μεραρχίες «Λύκοι της Τοσκάνης», «Πουστέρια», «Πινερόλο» και η ανασυγκροτημένη «Τζούλια» υπέστησαν μεγάλες απώλειες, αλλά στα τέλη Ιανουαρίου η ελληνική προέλαση σταμάτησε. Έλληνες και Ιταλοί σταμάτησαν λόγω των κάκιστων καιρικών συνθηκών. Ο «στρατηγός» χειμώνας πάγωνε τους φαντάρους και των δύο στρατοπέδων. Τα κρυοπαγήματα κατέστησαν στρατιές αναπήρων πολέμου. Το κρύο αποδείχθηκε τελικά ο χειρότερος εφιάλτης όλων των στρατιωτών. Κάθε είδους στρατιωτική επιχείρηση έπαυσε εκατέρωθεν.

Στο μεταξύ, ο στρατηγός Σοντού αντικαταστάθηκε στα μέσα Δεκεμβρίου από τον Ούγκο Καβαλλέρο. Στις 4 Μαρτίου, με την απειλή της γερμανικής επέμβασης έκδηλη, οι Βρετανοί έστειλαν τις πρώτες τους ενισχύσεις και πολεμοφόδια στους Έλληνες. Συγκεκριμένα, έστειλαν τέσσερις μεραρχίες, που αριθμούσαν 60.000 στρατιώτες υπό τις διαταγές του στρατηγού Χένρι Ουίλσον (*Henry Wilson*).

Οι Ιταλοί, από την άλλη πλευρά, θέλοντας να πετύχουν μια νίκη στο αλβανικό μέτωπο πριν την επιβεβλημένη, πλέον, γερμανική εμπλοκή, συγκέντρωσαν τις δυνάμεις τους για μια νέα επίθεση με την κωδική ονομασία «Primavera» (Ανοιξη). Συγκέντρωσαν πολυπληθή στρατό υπό την επίβλεψη του ίδιου του Μουσολίνι, και επιτέθηκαν ενάντια στο στενό της Κλεισούρας. Η επίθεση διήρκεσε από τις 9 ως τις 20 Μαρτίου, αλλά απέτυχε να απωθήσει τους Έλληνες, κερδίζοντας περιορισμένες μόνο περιοχές, όπως βόρεια της Χειμάρρας. Έκτοτε και μέχρι τη γερμανική επίθεση στις 6 Απριλίου, οι επιχειρήσεις αποκλιμακώθηκαν. Η σημαντικότερη μάχη της "εαρινής επίθεσης" ήταν η μάχη του υψώματος 731 το οποίο τελικά οι Ιταλοί δεν κατόρθωσαν να πατήσουν. Οι σωροί των

νεκρών Ιταλών σε εκείνο το ύψωμα δημιούργησαν ένα φρικτό τοίχος
θεάματος και δυσσομίας σε βαθμό που η Ιστορία το κατέγραψε ως το
«θρυλικό ύψωμα 731».